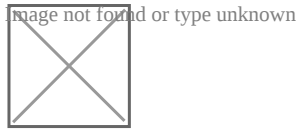

Ο άγιος Λουκάς από την Αδριανούπολη

/ [Πεμπτουσία](#)

Ήταν η τρίτη μέρα που βρισκόταν σ' αυτό το κελί ο **Λουκάς**. Όμως η εξάντληση, η πείνα και τα βασανιστήρια δεν θα τον λύγιζαν. Ήταν αποφασισμένος να δώσει τη ζωή του για τον Χριστό. Ήταν μια απόφαση που την είχε πάρει εδώ και καιρό και θα την τηρούσε μέχρι το τέλος. Οι προσευχές των ιερέων του ναού της Αγίας Βαρβάρας, τους οποίους είχε γνωρίσει μόλις πριν από λίγες μέρες, του έδιναν δύναμη. Το δεκαπεντάχρονο παλικάρι αναλογίστηκε τον βίο του αγίου Θεοδώρου του Βυζάντιου και συγκινήθηκε. Στο ίδιο νησί, αυτό της Μυτιλήνης, είχε αναζητήσει κι αυτός ο νεομάρτυρας μαρτυρικό θάνατο πριν από επτά χρόνια. Ο Λουκάς θα ακολουθούσε το παράδειγμά του.

[adrianoypolh_mesa](#)

Εκείνες τις τελευταίες στιγμές, περνούσαν σαν αστραπές από το μυαλό του τα πρόσωπα των ανθρώπων που είχαν στιγματίσει τη ζωή του. Πρώτα η μητέρα του στην Αδριανούπολη. Μετά εκείνος ο καλός χριστιανός έμπορος από τη Ζαγορά, που τον φρόντιζε και τον είχε υπό την επίβλεψή του. Θυμήθηκε το ταξίδι που είχαν πάει μαζί στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί ήταν που τον συνέλαβαν οι Τούρκοι και τον ανάγκασαν να απαρνηθεί την πίστη του και να γίνει μουσουλμάνος. Όμως ο Λουκάς δραπέτευσε και, μετανιωμένος που αρνήθηκε τον Χριστό, έψαξε να βρει συγχώρεση στον πνευματικό του στη Σμύρνη και από εκεί στάλθηκε στο Άγιο Όρος.

Σε εκείνον τον άγιο τόπο ήταν που γνώρισε τον γέροντα Βησσαρίωνα. Ο μοναχός αυτός ήταν που συμπαραστάθηκε στον Λουκά τόσο πολύ. Αυτός ήταν που άκουσε πρώτη φορά τον θερμό πόθο του νέου για μαρτυρικό θάνατο. Κι αυτός ήταν που τον συνόδευσε μέχρι τη Μυτιλήνη, για να του συμπαρασταθεί στην κρίσιμη τούτη ώρα.

Όμως ο Λουκάς ακούει φωνές. Γνωρίζει ότι κυριαρχεί μεγάλη αναταραχή στο νησί. Μια οκταμελής τούρκικη οικογένεια είχε φύγει από τη Μυτιλήνη, για να ασπαστεί τη χριστιανική πίστη. Οι Τούρκοι, έξαλλοι, ψάχνουν να τους βρουν.

Ξαφνικά η πόρτα του κελιού ανοίγει. Οι Τούρκοι τον σέρνουν για να τον οδηγήσουν στον κριτή. Όμως εκεί ο Λουκάς βλέπει τον Μητροπολίτη Μυτιλήνης Ιερεμία. Τον

είχε καλέσει ο αγάς για ανάκριση σχετικά με την οικογένεια που είχε εξαφανιστεί. Ο Λουκάς ξεφεύγει για λίγο από τα χέρια των μουσουλμάνων και τρέχει να φιλήσει το χέρι του Δεσπότη. Τον παρακαλεί να προσεύχεται γι' αυτόν, γιατί είναι έτοιμος να διαβεί τον δρόμο του μαρτυρίου. Ο μητροπολίτης του δίνει συγκινημένος την ευχή του.

Ο Λουκάς οδηγείται ξανά στο κελί του. Ο κριτής μάταια είχε προσπαθήσει να τον πείσει να αλλάξει την απόφασή του. Ο δεκαπεντάχρονος νέος πέφτει στα γόνατα και προσεύχεται με θέρμη. Η κούραση, η πείνα, τα βασανιστήρια τον έχουν εξαντλήσει. Όμως αυτός βρίσκει τη δύναμη για προσευχή. Προσεύχεται για την ψυχή του, που σε λίγο θα την παραδώσει με προθυμία στον Χριστό.

Μετά από λίγες μέρες οδηγούν το Λουκά στην αγχόνη. Πριν την εκτέλεση του ο νεαρός δηλώνει περήφανα: *«Τον Χριστό μου προσκυνώ και λατρεύω»*. Με αυτά τα λόγια παραδόθηκε στην αγκαλιά του Κυρίου ο γενναίος αυτός νεομάρτυρας στις **23 Μαρτίου** του 1802.

Α.Η.Σ.